

ken Betydning Musikken har. Hvis dette Forslag virkelig kan bidrage til at lette Ministeriet Gennemførelsen af Skattelovene, saa er det jo fortræffeligt gjort. Det er atter et ualmindeligt Eksempel paa Musikkens Betydning. (*K. M. Klausen*: Det er et Misbrug!) Ja, det kan man sige om enhver Ting, naar den ikke passer en. Jeg mener, det er en ypperlig Brug af Musikken, men jeg havde for Resten slet ikke tænkt mig, at det var Meningen dermed.

Saa siger det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at det er Højres Forslag, som Ministeriet her gør sig til Tolk for. Det maa jeg paa det bestemteste protestere imod. Jeg tror ikke, Højre har haft det allerringeste med dette Forslag at gøre, og skønt jeg finder det naturligt og rigtigt at takke Ministeren, fordi han har gjort sig alvorlige Anstregelser for dog at bevare noget af Musikken, tør jeg, samtidig med at jeg forsikrer, at denne Tak er ærligt ment, sige, at hvis det var os, der havde stillet dette Forslag, maa de Herrer ikke vente, at det havde faaet den mere end beskedne Form, det nu fremtræder i. I den Henseende har den højtærede Minister været meget langt fra at gaa Højres Ærinde; vore Fordringer ere betydeligt større paa det Omraade.

Saa sagde det ærede Medlem, at den Koncert, som et Militærorkester kunde udføre, havde Befolkningen ingen Gavn eller Glæde af, for det var altid paa Tider, da Befolkningen ikke havde Lejlighed til at høre den. Dette er ikke rigtigt, thi der er ikke en eneste Garnisonsby, hvor der ikke først og fremmest musiceres om Søndagen, og jeg skulde dog tro, at med de Fordringer, der stilles til Søndagsfrihed, er det netop den Tid, hvor de fleste kunne faa Lejlighed til at høre Musikken. Men der konserteres ogsaa paa Udflugtsstederne i Garnisonsbyernes nærmeste Omegn, f. Eks. Lunden ved Fredericia, „Fuglsang“, Christianslund ved Nyborg. Overalt, hvor der er saadanne almindelige Udflugtssteder, hvortil der kun er en lille Spadseretur, er der Koncert hver Aften i den Tid, hvor der overhovedet kan spilles under aaben Himmel.

Jeg skal kun henvende nogle ganske faa Ord til den anden Halvdel af det, jeg før kaldte Saul, nemlig det ærede Medlem fra Middelfart. Jeg synes dog, han adskilte sig en lille Smule fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, for saa vidt som han erklærede, at

han var musikalsk; det var der ogsaa noget der kunde tyde paa. Han nægtede heller ikke, at Musikken var et Kulturmiddel, men søgte nærmest at slaa det hen i Spøg. Det synes jeg ikke, der var nogen Grund til, allerminst for det ærede Medlem, der har levet en Del af sin Ungdom under Forhold, hvor han neppe forsømte ret mange Militærkoncerter. Det ærede Medlem udtalte, at naar man tog Striberne af Bukserne og de blanke Knapper af Trøjen, saa var der ikke meget ved det hele. Var det da alene af Hensyn til Pynten, at det ærede Medlem i sin Tid som en rask Soldat tjente som Officer? Jeg havde troet, at han havde et andet Formaal dermed. Det er sikkert, at denne Pynt hos os er meget ringe. Det synes da, at være den Vaabenart, som har de røde Striber, der særlig har staaet for det ærede Medlems Tanke; men hvis det kan glæde ham, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, at vi nedsætte en Kommission til de 119, vi i Forvejen have nedsat, om at forandre Uniformerne saaledes, at de Dele, der nu springe ham for stærkt i Øjnene, kunne blive fjernede, hvis vi saa i øvrigt kunne bedre Forholdene paa de mange andre Omraader, hvor det er ønskeligt.

Jeg ser ingen Grund til i øvrigt at blande mig i den Kamp, til hvilken der er givet en kraftig Optakt af det ærede Medlem, thi den staar jo nærmest mellem Regeringspartiet og de atter forenede Kærestefolk, saa lad dem om det; men jeg vil gerne endnu gøre et Par Bemærkninger til selve Lovforslaget, der, som jeg forstod, skal henvises til et Udvalg, og jeg vil gerne henstille et Par enkelte Ting til det kommende Udvalgs Overvejelse. Hvad selve Forslaget angaar, har jeg allerede sagt, at det er meget langt fra at være tilfredsstillende, men jeg ser et Princip deri, nemlig dette, at enhver Garnison skal have sit Musikkorps. Derved blive Musikkorpsene meget smaa, men til Gengæld kommer Musikken saa meget videre omkring, og da den højtærede Forsvarsminister ved anden Lejlighed har udtalt, at han vilde søge at faa de militære Musikkorps bragt til Anvendelse i betydelig videre Udstrækning i Befolkningen end tidligere, er dette atter i god Forstaaelse med den Form, Lovforslaget har faaet, nemlig at hver Garnison faar sit lille Musikkorps. Men jeg maa rigtignok med Ordføreren for Flertallet sige, at det her foreslaede maa betragtes som absolut Minimum for et Militærorkester. Jeg er ikke musikkyndig nok til at kunne dømme om,